

1775B X 695
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΕΚ ΜΕΛΛΑΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΓΙΩΝ ΤΕΣΣΕΡΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ ΤΗ ΚΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΔΟΚΛ. ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ



ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ "ΕΠΙΦΕΔΩΡΗΣΕΩΣ..

1920

Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐσεβέσιν

Κατὰ τὸ πολλαχῶς ἀξιωμακόμενον καὶ ἐθνικοσπύριον ἐκεῖνο ἔτος 1821, τέσσαρες Κοῤῥητες Ἀγγελεῖς, Μανουήλ, Νικόλαος καὶ Γεώργιος τὸν Ἰσλαμισμὸν μὲν ἐν τῷ φανερῷ πρεσβεύοντες τὴν Ὁρθόδοξον δὲ χριστιανικὴν πίστιν ἐν τῷ κρυπτῷ θεραπεύοντες καὶ εὐσέβειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀσκοῦντες, τάσσονται ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἣν εἶχον τότε ἀναπετάσῃ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀποπτύουσι δημοσίᾳ τὸν κατ' ἐπιφάνειαν ὅλως μωαμεθανισμὸν αὐτῶν, κηρήττουσιν ὑψηλῇ τῇ φωνῇ ὅτι ἐκ προγόνων εἰσὶ χριστιανοὶ μετὰ χριστιανικοῦ ζήλου καὶ γνησίων Ἑλλήνων ἡρωϊσμοῦ ἐναποδύονται εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἱερὸν ἀγῶνα καὶ μέχρι τοῦ 1824 καταπαλαίουσιν τοὺς ἐχθροὺς καὶ τυράννους τῆς ἐαυτῶν πατρίδος. Κατὰ τὸ μοιραῖον ὁμως τοῦτο ἔτος συλλαμβάνονται, προσάγονται ἐνώπιον τοῦ τότε τυράννου Ρεθύμνης, ἐκβιάζονται ὑπ' αὐτοῦ τὸ μὲν πρῶτον διὰ θωπειῶν καὶ κολακειῶν, εἶτα δὲ καὶ δι' ἀπειλῶν καὶ βασανιστηρίων δαινῶν, ἵνα ἀπαρνηθῶσι τὴν ἀγίαν αὐτῶν πίστιν, ἐγκλείονται εἰς φοικῶδη εἰρκτὴν, ἐν τῷ σκότει τῆς ὁποίας εὐρὴν φοικωδέστερα βασανιστήρια, καὶ ἐπὶ τέλους καταδικάζονται εἰς τὸν διὰ καρατομίας θάνατον, ὃν ὑπέμειναν τῇ 28 Ὀκτωβρίου χαίροντες καὶ δοξάζοντας τὸν θεὸν τὸν καταξιώσαντα αὐτοὺς παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ἀγίου αὐτοῦ ὀνόματος.

Τοὺς τέσσαρας τούτους Νεομάρτυρας ἐδόξασε μὲν ὁ θεὸς πολλά δι' αὐτῶν ἐπιτελέσας καὶ καθ' ἑκάστην ἐπιτελῶν θαύματα, ἐτίμησαν δὲ ἡ τε ἐπαρχία Ἀγίου Βασιλείου, ἐξ ἧς προῆλθον, καὶ ἡ πόλις τῆς Ρεθύμνης ἐν ἣ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐξέχεαν, εὐλαβῶς περισυλλέξαι τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα καὶ ὡς θησαυρὸν ἀτίμητον καὶ ἀδαπάνητον διαφυλάττουσαι καὶ εορτὰς ἅμα συστήσασαι καὶ πανηγύρεις πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτῶν. Πρὸς διαιώνισιν δὲ τοῦ κλέους καὶ τῆς δόξης αὐτῶν ἀνήγειραν περικαλλῇ ναὸν ἐν τῇ θέσει τῆς πόλεως ἐν ἣ οὗτοι ἐμαρτύρησαν, ἐπάξιον τῶν ὑπὲρ πατρίδος παλαισμάτων καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως μεγάλης αὐτῶν θυσίας, τῆς θυσίας τῶν κοσμικῶν αὐτῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἰδίας προσέτι ζωῆς!

Καὶ ἐν αὐτῷ συνερχόμενοι καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν τι-

μῶσι καὶ γεραίρουσι τὴν μνήμην τῶν μαρτύρων τούτων αἱ
Ρεθύμνιοι.

Ἡμεῖς δὲ μακρὰν εὐρισκόμενοι καθιερώσαμεν ἀπό-
τινων ἐτῶν ὡς πανήγυριν ἡμῶν τὴν ἐπέτειον τοῦ μαρτυ-
ρίου τούτων, τὴν 28 Ὀκτωβρίου, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχομεν
εἰκόνα τῶν 4 τούτων νεομαρτύρων τῆς πόλεως Ρεθύμνης,
ἐσκεψάμεθα ἵνα ἀνατυποῦντες τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μαρ-
τύρων ἀφ' ἑνὸς μὲν γνωρίσωμεν αὐτοὺς τοῖς φιλομάρτυσι
καὶ εὐσεβέσι καὶ ἀφ' ἑτέρου ζητήσωμεν τὴν προαιρετικὴν
βοήθειαν ἡμῶν καὶ ὑποστήριξιν πρὸς ἀνέγερσιν μεγαλοπρε-
ποῦς εἰκονοστασίου ἐν τῷ Ναῷ Ἀγίου Νικολάου (Σπλάν-
τζιας), ἀπεικονίζοντος τὸ μαρτύριον αὐτῶν.

Ὅθεν πεποιθότες ἐπὶ τὴν γενναίαν καὶ πρόθυμον ἀρω-
γὴν πάντων τῶν συμπατριωτῶν καὶ ὅλων τῶν εὐσεβῶν χρι-
στιανῶν ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας, εὐχό-
μενοι ὅπως οἱ ἅγιοι οὗτοι μάρτυρες ἀνταπρδώσωσιν ἐκάστῳ
πολλαπλασίονα τὴν βοήθειαν, ἣν ἤθελε χορηγήσει.

Ἐν Χανίοις Ἰανουάριος 1920.

Οἱ ἐκ τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης κάτοικοι Χανίων.

Τῆς Κῆς τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ἁΓΙΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΝΕΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΩΝ ἈΓΓΕΛΗ ΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ ΤΗΣ
ΚΡΗΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ.

Ἐσπερας, ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ, στοιχολογοῦμεν τὸ Μακά-
ριος Ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκλέκτα», ἰστώμεν
στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων

Οἱ θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, τέσσαρες Μάρτυρες, σήμερον
συνκαλοῦνται, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, τελέσαι ἐτησίως,
διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμῶμεν, ὡς ἐραστὰς τοῦ Κυ-
ρίου, καὶ κατεργῶς, ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσαντας.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε κροτήσωμεν, τοὺς μάρτυ-
ρας ὑμνεῦντες, καὶ ἐκ πόθου βοῶντες χαίρετε Γεώργιε, Ἀγ-
γελῇ, Μανουὴλ καὶ Νικόλαε, οἱ τῶν Μισλάμπων τῆς Λάμπης
κλεινοὶ βλαστοὶ, καὶ Ρεθύμνης τὰ αὐχήματα.

Νὺν ἡ σεβάσμιος μνήμη, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἡμᾶς συνα-
γαγοῦσα, εὐφυνῆσαι προτρέπει, τὰ τρόπαια τοὺς ἄθλους καὶ
τὰς λαμπράς, ἀριστείας ἐν ἄσμασιν ἐν τῇ παρούσῃ ἐσπέρῃ
τε καὶ νυκτί, Ἀγγελῇ ἀθλητικώτατε.

Ἀποτμηθεὶς διὰ ξίφους, πάσας ἐξέταμες, τὸς μηχανὰς τοῦ
πλάνου καὶ δολίου τυράννου, ὃ Μανουὴλ θεόφρον, διὸ τοὺς
πίστως, τὴν σὴν μνήμην γεραίροντας, ρῦσαι τῶν τούτου πα-
γίσθων ταῖς πρὸς θεόν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ προθύμως δεῦτε συνέλθωμεν, τοῦ θείου Γε-
ωργίου, καὶ λαμπρῶς εὐφρανθῶμεν, αὐτὸς γὰρ ἐστιάτω ὑ-

πάρχει ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττει ταῖς πρὸς θεόν, ἰκεσίαις αὐτοῦ πάντοτε.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθήσας ἐνδοξε ἵνα Χριστῷ συζήσης καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύης παντοίας τὰς βασιάνους ὑπεστης στερεῶς, Νεομάρτυς Νικόλαε, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς συνάθλοις σου.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε φυλομάρτυρες, τοὺς νέους τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀήττητον μάρτυρα, Νικόλαον καὶ Ἀγγελὴ καὶ Μανουὴλ τοὺς πολυάθλους, τὴν τετραυγὴ χορείαν τῶν Νεομαρτύρων. Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι κατὰ τῶν δυσεβδῶν ἐχθρῶν, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων αὐτῶν τὴν πανήγυριν

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε

Ἔσδοδος Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὰ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συαχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα, ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουσά ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γινῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἔμπροσθεν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμῖν ἄλλοτριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσαήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἰλογισθῆ κακῶσις ἡ ἐ-

ξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὕψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἐθηνασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέλασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἄξιους ἑαυτοῦ. Ὡς χροσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλονάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψωσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτόν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπινδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ρομφαίαν· συνεπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετραβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσι ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνονι δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαιοσύνην παρὰ τῆς γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένος ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Επρεπε τῇ πολυθαυμάστῳ Κρήτῃ καὶ νέοις ἐγκαλλισπίζεσθαι μάρτυσιν· ἐπρεπε τῇ πεφοινιγμένῃ τοῖς μαρτυρικοῖς αἵμασι καὶ νέοις νέων μαρτύρων λύθροις ραντισθῆναι· ἐπρεπε τῷ τῆς Λάμπης καὶ Ρεδύμνης στερεώματι ἀνατεῖλαι νέους παμφασίς ἀστέρας, τοὺς καλλινίκους μάρτυρας, Γεώργιον,

Ἀγγελῆν, Μανουὴλ καὶ Νικόλαον τοὺς ἀνδρείως ἐχθροὺς
τὴν ἐπαρσιν καταβαλόντας καὶ πρεσβεύοντας τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός

Ὑφραίναται ἐν Κυρίῳ ἡ πόλις Ρεθυμνίων, ἡ τὰ μυρο-
βόλα λείψανα νεκτιμένη τῶν Νεομάρτυρων, Ἀγγελῆ, Μα-
νουὴλ, Γεωργίου καὶ Νικόλαου. Οὗτοι γὰρ οἱ μακάριοι πρὸς
τὴν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα εὐσεβῶς ἐναποδύσαντο, καὶ ἀν-
δρείως ἐνήθλησαν, μηδὲν φεισάμενοι τοῦ γήτνου αὐτῶν
σώματος. Διὸ καὶ ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης καὶ ἀθλοθέτης
Χριστός, στεφάνοις ἀμαραντίνοις τὰς ἱερὰς αὐτῶν κεφαλὰς
ἐστεψεν, δωρησάμενος ἅμα αὐτοῖς τὴν ἀκένωσιν τῶν θαυμά-
των χάριν, ἣν πλουσίως οἱ τρισμάκαρες χορηγοῦσι καὶ ἡμῖν,
τοῖς γηθουσύνως καὶ εὐσεβῶς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην γε-
οργουσαν.

Ἦχος β'.

Μαρτύρων καλλονή, τετράριθμοι τοῦ Χριστοῦ Νεομάρ-
τυρες, τὰς πρὸς θεὸν εὐπροσδέκτους πρεσβείας ὑμῶν προ-
κόπτεται ἡμᾶς ταῖς ἁγίαις καταξιώσατε, ὥς παρηγοίαν ἔχο-
ντες πρὸς αὐτόν, ὃν τῇ ἐκχύσει τῶν πολυτίμων ἡμῶν αἱμάτων,
ἐδοξάσατο ὥς παριστάμενοι δὲ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, αἰτήσασθαι
δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν τοῖς τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν φαιδρῶς
ἐορτάζουσιν, ἀμειψθῶν συγχώρησιν, καὶ τελείαν ἀπαλλαγὴν
τῶν ἀθέων τυράννων, ὃν τὰ ὁσιὰ παρὰ τὸν Ἀδὴν, Ἅγιοι,
σκορπισθείησαν.

Ἦχος γ'.

Νέοι μὲν τοῖς σώμασιν ὑπάρχοντες, γηραιοὶ δὲ τῷ φρο-
νήματι. Ἀθλοφόροι τετράριθμοι μάρτυρες, ἀνδρείως ἡτο-
μολήσατε πρὸς τὸ στάδιον, περιφραζάμενοι ἑαυτοὺς, τῷ
θάρρακι τῆς πίστεως, καὶ τῇ τῆς χάριτος ἀσπίδι, καὶ τῷ δό-
ρατι τοῦ Σταυροῦ, ὅπλοις ἀκαταμάχητοις, δι' ὧν τῶν δυσε-
βῶν τυράννων τὸ ἀντίθετον θάρσος κατεβάλετε, καὶ κατη-
ξιώθητε τῆς πρὸς θεὸν παρηγοίας καὶ τοῦ πρεσβεῦειν αἰεὶ
ὑπὲρ ὑμῶν τῶν τελούντων τὴν χαρμῶσυνον ὑμῶν πανήγυριν.

Ἦχος δ'.

Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ τετράριθμοι Νεομάρτυρες,
πυρὶ καὶ σιδήρῳ τὰ σώματα ὑμῶν παραδόντες, ἀδαμάντων
στερροτέρω ἀνεδείχθητε. Ὅθεν ἐπαξίως παρὰ θεοῦ ἐδοξά-
σθητε, περὶ οὗ καὶ τὴν χάριν εἰλήφατε τοῦ δωρεῖσθαι τὰ
ἱσμοῦ τοῖς ἐπικαλουμένοις ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν μνή-
μην ὑμῶν, Ἅγιοι ἐορτάζουσιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Λάμπη καὶ Ρεθύμνα σήμερον ἀγάλονται, ἐορτάζουσαι
τοὺς ἀγῶνας, τῶν τεσσάρων αὐτῶν μαρτύρων. Οὗτοι γὰρ
διὰ Χριστὸν τὸ αἷμα αὐτῶν προθύμως ἐπέχεαν, καὶ τὴν πα-
τρίαν αὐτῶν πίστιν τρανῶς ἐνώπιον τῶν τυράννων καὶ
εὐθαρσῶς ὁμολόγησαν διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἀξίως λαβόντες, πρεσβεύουσιν αἰεὶ ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ τῷ ἐγείραντι ἐν τοῖς
ἐσχάτοις τούτοις καιροῖς τοὺς καλλινίκους Νεομάρτυρας,
Γεωργιον, Ἀγγελῆν Μανουὴλ καὶ Νικόλαον. Δεῦτε εὐφραν-
θῶμεν αὐτῶν τῇ πανηγύρει, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Χαίρετε,
οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι καὶ γενναῖοι Ἀθληταί. Χαίρετε,
Λάμπης τε καὶ Ρεθύμνης καὶ τῆς Κρήτης ἀπάσης οἱ φρουροὶ
καὶ φύλακες. Χαίρετε, τῶν νοσοῦντων οἱ ἰατροί, τῶν ὁρφα-
νῶν οἱ προστάται καὶ τῶν χειμαζομένων οἱ ἀντιλήπτορες.
Χαίρετε, οἱ καὶ ἡμῶν τῶν γεραιόντων τὴν σεβάσμιον
ὑμῶν μνήμην ἐνθερμοὶ πρὸς θεὸν πρεσβευταί, οἱ ἀπαύ-
στως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν μακαρίζομεν σε

Ἀπόστιχα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν . . .

Τετρακτὴν τὴν ὑπέρτιμον, τῶν μαρτύρων τιμήσωμεν, ἐν
ὁδαῖς καὶ ὁσμοσιν μακαρίζοντες, τὸν Μανουὴλ καὶ Νικόλαον,
Γεωργιον ὅμα τε, καὶ τὸν θεῖον Ἀγγελῆ, τοὺς στερεῶς ἐνα-

θλίσαντας, καὶ αἰσχύναντες, τὴν ὁφειλὴν καὶ τὸ δρόσος τοῦ Βελίαρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος καὶ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ῥυθαρῶς κατησχύνετε, τὴν δυσέβειαν ἐνδοξοί, αἰνισμοὶ καὶ βάσανοι γὰρ οὐκ ἔσεισαν, τὸ σταθερὸν τὸ τῆς πίστεως, ὑμῶν Νεομάρτυρες, παρησία δὲ Χριστῷ ἐκρουγάτε Ἄνιοι. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς θυσίαν προσδέχου πανοικτιρμῶν, πανευδὴ καὶ μαρτύρων, χοροῖς ἡμᾶς συναρίθμησον.

Στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰ τῆς Λάμπης βλαστήματα, καὶ Ρεθύμνης στηρίγματα καὶ Κρητῶν ἀμάραντα ἀγλαΐσματα, τοῦ παραδείσου οἰκητοῦ τὰ ἄνθη τὰ εὖσσμα καὶ εὐπρόσδεκτα Χριστῷ, καὶ τρυφνότερα σφάγια ἀναθήματα, οὐρανοῦ ναοῦ τε τὴν τετραῖδα, τῆς Τριάδος τὴν ἁγίαν, μετ' εὐλαβείας ὑμνήσωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τὴν τετραυγὴ τῶν Μαρτύρων χορείαν, ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις εὐφυνήσωμεν, Μανουὴλ τὸν θεῖον, Ἀγγελὴ τὸν αἰδιδιμον, Νικόλαον καὶ Γεώργιον τοὺς θεόφρονες διὰ αἵματα ἔδωκαν καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν. Κροτήσωμεν τὰς χεῖρας μετ' εὐφροσύνης διὰ ἀνδρειοφρόνως ἀντίστησαν τοῖς τυράννοις καὶ ἐλκύσαντες τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ρῆμα θεοῦ, ἐβρόντησαν κατ' αὐτῶν λόγους σοφούς. Οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων, τὴν μεγαλουργὸν τῶν ὀρθοδόξων πίστιν οὐκ ἔξαρνούμεθα. Οὐδὲν ἡμᾶς χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, οὐ πῦρ, οὐ μάχαιρα, οὐδὲ σίδηρος. Τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ θεόν, οὐκ ἐγκαταλείψομεν, τὸν αἰὶ βοῶντα τοῖς πιστοῖς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὰ Οὐράνια ὁμνεῖ σε,

Ἀπολυτίκιον ποιηδὲν ὑπὸ Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεράσης.

Ἦχος δ'.

τὴν πίστιν σεβόμενοι, τὴν ἀληθῆ εὐσεβῶς, Χριστὸν ἐκηρύξατε ἐπὶ ἀπίστων στερεῶς, τετραρίθμοι μάρτυρες ἔλαβετε τοὺς αὐχένους, ἀπετμήθητε πόθῳ, ὅθεν τοῖς τῶν μαρτύρων ἠριθμήθητε δήμοις. Καὶ νῦν ταῖς ἰκασίαις ἡμῶν, εὖραστε κινδύνων ἡμᾶς.

Ἔτερον ποίημα Καλλινίκου Ἐπισκόπου Ρεθύμνης.

Ἦχος δ' αὐτός.

τῆς Κρήτης γεννήματα, καὶ Λάμπης θρέμματα, τοὺς τετραρίθμους Νεομάρτυρας ἀνευφημήσωμεν, Γεώργιον, Ἀγγελὴν, Μανουὴλ καὶ Νικόλαον. Οὗτοι γὰρ διὰ πίστιν τοῦ Κυρίου σφαγέντες, τὸ αἷμα αὐτῶν ἐθέλουσίως ἐν τῇ Ρεθύμνῃ ἐξέχεαν· διὸ καὶ παρηγοίαν ἔχοντες πρὸς Χριστόν, προσεύουσιν αἰ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ ἀπὸ αἰῶνος ἀπέκρυφεν.

Ἀπολυτίκιον ἕτερον

Ἦχος γ'.

τὴν Καλλιμάρτυρα Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσαν καὶ νέους μάρτυρας, Γεώργιον, Ἀγγελὴν, Μανουὴλ καὶ τὸν Νικόλαον. Τέσσαρες γὰρ ὑπάρχοντες καὶ τῆς Λάμπης οἱ ἥρωες δύναμιν μυριοπλὸν τῶν τυράννων κατήσχυαν διὰ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, ἐν τῇ Ρεθύμνῃ σφαγέντες, μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεουτεύσαν

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ'. Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σατήρ.

τῆς Λάμπης οἱ λαμπροί, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀδελφόντες στερεῶς, ἐτροπέωσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον,

καὶ νομίμως ἐστειρώθησαν· τούτων σήμερον, τὴν ἀξιόπεινον μνήμην, ἐορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα ὁμοιον.

Ἐσπάρων ἱερῶς, ἀθλησάντων μαρτύρων, τὴν θείαν καὶ σεπτήν, ἐορτάζομεν μνήμην, τρυφῶντες τὰ θαύματα, καθ' ἑκάστην ὥς νάματα, ἅπερ βρύουσιν, ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων ἀποκαύοντες, τὰς τῶν πιστῶν ἀσθενείας, δυνάμει τοῦ πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότης δοχεῖον ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετά τὴν β'. Στιχολ. Ἦχος δ'. Θ' Ὑψωθεῖς.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν οὐρανὸν ὠκήσατε γηθόμενοι, Νικόλαε, Γεώργιε, Ἀγγελῇ, Μανουὴλ τε ὃθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα Ὅμοιον

Οἱ Νεομάρτυρες Χριστοῦ οἱ γενναῖοι ἀγωνισάμενοι καλῶς, τὸν Βελίαν, ὀλοτελῶς ἀπέπνιξαν αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς δέσμιμοι γὰρ ἦχθησαν, καὶ εἰρκτῇ συγκλεισθέντες, ἔξιψουν ἐτμήθησαν, καὶ νικηφόροι ὤφθησαν διό, καὶ τοῖς μαρτύρων, χοροῖς ἡριθμύθησαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε

Μετά τὸν πολῦλεον. Ἦχος πλ. δ'. τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν ἡλίου ἀκτίνων μᾶλλον ἡμεῖς, ἀπαστράπτοντες φέγγει μαρτυρικῷ ὑπερλαμπροὶ μάρτυρες, Κρήτην πᾶσαν φωτί-

ζεστε τὸν τῆς πλάνης ζόφον ἐκ μέσου διώκοντες, εὐσεβείας τὸ φῶς πυρσεύεται ἀπασιν ὃθεν εὐσχημόνως ὡς ἐν φαύσει ἡμέρας τὴν τρίβον τῆς πίστεως, ἀπλανῶς διοδοῦσάντες, τετράριθμοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον

Αἰνδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν τῶν στεφάνων ρωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους εἰς τέλος ἐτρόπωσαν, οἰμοσταγῇ τὴν νίκην αὐτῶν περαιοῦσαντες. Ὅθεν καὶ σφθόνως τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθύν τῶν ἰάσεων, οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε θρόνε καθέδρα βασιλικὴ κλίνη πορφυρόστροφε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὶς ἀλουρογόχορε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ὄμμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τρώπαζα, θεοκόσμητον σκήνωμα. Χαῖρε ἐνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε, Χαῖρε μόνη ψυχῶν ἡμῶν ἡ εὐπρέπεια.

Οἱ ἀναβαθμοί. Προκείμενον Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στιχ. ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἐξαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λευκῶν.

Ἦσαν ὁ Κύριος τοῖς ἐκ τοῦ Μαθηταῖς. Προσέχεται ἀπὸ τῶν ἀνδράκων...

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στιχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ τετραυγῆς τῶν μαρτύρων ὁμήγουρις, ὡς σελασφόραν ἀστέρων συνέλευσις, τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. Σήμερον γὰρ Ἀγγελῆς καὶ

Μανουήλ, Γεώργιος καὶ Νικόλαος, οἱ τοῦ Χριστοῦ νεομάρ-
τυρες, ἐκέρασαν πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα
καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσαν αἵμασιν, ἑαυτοὺς ἔσπευσαν,
ἡμᾶς προτρεπόμενοι τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς. πρὸς ἐστίνων
τῶν ἀγώνων αὐτῶν· πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· μὴ παρα-
σιωπήσητε, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ὁ παρακλητικὸς Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ παρὼν ποίημα Καλλινίκου ἐπισκόπου Ρεδύμνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε Λαοί.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ δεο-
φθόγοις ἁμασι πανηγυρίσωμεν, τῶν τέσσαρων Μαρτύρων
τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὁπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα τὸ τοῦ Σωτῆρος
τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ
τετραρίθμοι μάρτυρες ἐστεφανώθησαν.

Ξίφος βασάνους, βόθρον τε σταυρὸν καὶ θάνατον, τοῖς
δοιδίοις τέσσαροι μάρτυσιν ὑπανέτειναν, οἱ τοῦ θείου
διώκται ζωὴν πρὸς τὴν ἀγῆρω αὐτοὺς ἐλαύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τέτοκας τὸν ἐπουράνιον, σαρκαρκομένον Πά-
ναγνε, τὸν ἐνυπόστατον τοῦ Γεννήτορος Λόγον· διό σε καὶ
καὶ οἱ τέσσαρες μάρτυρες δοξάζουσιν.

Ἄλλοτε Ποίημα ἀνωνύμου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βυθῷ χεимаζόμενος τῆς ἁμαρτίας φιλάνθρωπε, πρὸς μό-
νον τὸ πέλαγος, τῆς εὐσπλαχνίας σου, ἀτενίζω μου τὸ ὄμμα

τῆς καρδίας, κυβένησον, ὡσὸν με τῶν Ἀθλοφόρων εὐχαῖς.

Ὁ ἄδυτος ἥλιος, ὑμᾶς ἀστέρας ἀνέδειξεν, ἐν τῷ στερεώ-
ματι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ καταυγάζοντας, τῇ λάμπει τῶν
ἀγώνων, Νεομάρτυρες ἐνδοξοί, ταύτης τὸ πλήρωμα.

Ἰστίῳ περούμενοι, πνεύματος θείου τὸ πέλαγος, ἀβρόχως
διήλθετε, Νεομάρτυρες τῶν κολάσεων καὶ νῦν πρὸς θεῖον
δεμον, τῆς ἄνω λαμπρότητος, κατεσκηνώσατε.

Σταυρὸν ὡς θώρακα, ἐνδεδυμένοι μακάριοι, ἐχθρὸν τὸν
ἀσώματον, κατεπαλαίσατε, μετὰ σώματος, βασάνους πολυ-
πλόκους, καὶ θάνατον ἄδικον καθυπομείναντες.

Θεοτοκίον.

Χαρὰς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς
δύτης Θεότητος, ὡφθης πανάμωμε, ὅθεν πάντες σου, τὸ χαῖρε
τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με.

Καθεῖλον οἱ ἐν Ρεδύμνῃ τέσσαρες μάρτυρες, τῷ πάθει
σου τῷ θεῷ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν
θαρσαλέως, ἐν πίστει κραυγάζοντες· σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλην σου Κύριε.

Ρανίσι Θεοῦ αἵματος ραντισθέντες, τυράννου βδελυγ-
μένοι ἀνομίαν, θυσιᾷ προσηνέχθητε τῷ Κυρίῳ ἐκκοπτόμενοι
καὶ πίστει κράζοντες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλην σου Κύριε.

Ὁλον σε κεκτημένοι οἱ ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις
ἐνοικιασθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβδών οὐκ ἔστιν
ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλην σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς δεῖξιν τῆς
Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶμεν σε κραυγάζοντες τῷ υἱῷ

σου οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ως βότρυες θεῖοι γεγονότες, ἀμπέλου τῆς θείας ἀληθῶς, ἀθλήσεως προχέουσιν, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες πνευματικῶς εὐφροαίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι.

Αἰνέσεως πάντες συμφωνία ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς Νικόλαον, Γεώργιον, Μανουὴλ τε καὶ Ἀγγελὴν, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, γεγενημένους ἐν πνεύματι.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν αὐτῶν τὰς χάρας ἁσμασι, πνευματικοῖς τὰς παυσέπλους, πταισμάτων λύσιν, ὧς εὖρωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως κλίμακα γῆθὲν σε Παρθένε, ὁ κτίστις προθέμενος βροταῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφθαρτον, ζωὴν ταῖς ἰκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τοῖς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Ιόνιοι ἔντιμοι τῆς Λάμπης ὄντες, στῦλοι ἄσειστοι Ρεδύμνης ἅμα, φύλακες θεῖοι αὐτῶν ἐνυπάρχετε. Τῆς μὲν γὰρ κλάδοι σεπτοὶ ἀνεδείχθητε, τὴν δὲ τοῦ αἵματιν ὑμῶν ἐλαμπρύνεται Νέοι Μάρτυρες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεύσατε τοῦ δοῦναι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Αἶμα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον, πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος μὴ ὑπομείνας φρυγὸν ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστεῖ, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Ἄλλον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τετράριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω, αὐτοὶ γὰρ

τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκοντα βλάβην, ὡς φύλακες τῆς πίστεως, ἐκκλησίας προπύργια οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Πητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον ὄφθεισαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην πανάμωμον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Χραιοτάτην στολήν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι μαρτυρικῷ, καὶ λελαμπρυσμένην τῇ χάριτι τῇ σῇ, νῦν οἱ ἐν Ρεδύμνῃ, μάρτυρες Χριστοῦ ἡμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, στέφουσι τοὺς ἀθλητάς, τῷ πόθῳ κατάλληλον νέμοντος ἰσχύν, δι' ἧς ἀκηφόροι ἐδείχθησαν, οἱ ἐν Ρεδύμνῃ Νεομάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς νεομάρτυσι τὸν σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύοντας, ἐποίησας τούτους. Διὸ σου ὑμνοῦμεν Χριστὲ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον

Ιερουργὸν ἐκ Δαβὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας, ὄθεν Ἀγνή τῆς Ἱερωσύνης μεταπιθεμένης, ἀνάγκη καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

Ἄλλον ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, ὁσμὴν ἐνθέου γνώσεως τῆς θεογνωσίας τοὺς λειμώνας, τοῦ Παραδείσου δένδρα τὰ ἔγκαρπα, τοὺς περικαλεῖς καὶ φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν.

Σημάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Νεομάρτυρες, πόονταί τῶν θεῶν ὑμῶν λειψάνων προσκυνοῦμένων, καὶ

τιμωμένων σεπτῶς. Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν τὰς
 ἰατῆριον καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Ἰμνεῖσθω Γεώργιος, μεγαλυνέσθω Νικόλαος, ἅμα Μανουὴλ δὲ ὁ γενναῖος, ἀνευφημείσθω πίστει Ἀγγελῆς, οἱ τῆς ἐκκλησίας ἀκλινεῖς στύλοι καὶ θεμέλιοι ἀρραγεῖς χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρότερον, ἡ τὴν Ἑδὲμ φυλάττουσα νῦν τοῖς πιστοῖς Ἀγνή παρέχει, σημειούμενοις τιμῇ αἵματι, κενωθέντι ἐκ πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατεῖλαντος.

Ὡδὴ σί'. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ἐμμήσαντο τὸ πάθος σου, τοῦ ἀπαθοῦς προθύμιος, τῷ θανάτῳ ἑαυτοὺς ἐκδόντες, οἱ ἐν Ρεθύμνῃ τέσσαρες μάρτυρες.

Ἰκετεύοντες πρόσδεξαι τοὺς νεομάρτυρας, καὶ λύσιν τῶν πταισμάτων, πειρασμῶν τε δίδου ἡμῖν, πρεσβείας αὐτῶν καὶ εὐχαῖς.

Σεισιώπηται ἅπανα πλάνη δαίμόνων Χριστέ. Θεὸν γὰρ σε τὸν ὄντως ἀληθῆ οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε ἔσεβον οἱ νεομάρτυρες, Θεὸν σεσαρκωμένον τὸν υἱόν σου, Δέσποινα καταγγέλλοντες.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαινοὶ Λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαινοτάτης ἀκτίσι καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας Δόξα Χριστῇ τῇ δυνάμει σου.

Μίαν γνώμην διαφόροις αἰκίζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστοῦ ὀπλῖται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο ἓνα Θεὸν ἐν σταδίῳ.

ὁμολόγησαν, καὶ ἀντίθετον, πλάνην σαφῶς ἐξηφένισαν.

Ὡς γενναῖοι σιρατιῶται, ὡς ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ Χριστοῦ ὀπλῖται, ὡς τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι, τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐκπληρώσασθε, καὶ χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, δεῖ ἐπαγάλλεσθε.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Θεὸν διακρούσασθαι, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν πανίερν, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας ταύτην, Θεοῦ εἰς βασιλεία.

Ὡδὴ σί'. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Σάλπιγξ ἡ κροταίτω πνευματικῇ ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδία ὑμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα τῶν ἐν Ρεθύμνῃ νεομαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Τέτρωται τῶν ἀσεβούντων καὶ δυσμενῶν αἱ καρδίαι, Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν σταυρὸν ὡς τόξον, ἀπέστειλε τοὺς μάρτυρας βέλη ἡκονημένα.

Ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης καὶ πίστεως οἱ νεομάρτυρες, ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν ἐχθρῶν ἀσάρκων καθώπλισαν καὶ τέλειον ἐξηφάνησαν αὐτοὺς.

Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκα, διὰ πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἄλλος. Τὴν δεῖαν ταύτην.

Σοφῶς ὁ θεὸς Γεώργιος, Ἀγγελῆς τε Μανουὴλ καὶ Νικόλαος, πλοῦτον ἐπίκτητον, καὶ δυναστείαν καταπατήσαντες, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξιώθησαν.

Πηγήν ἰσσεων ἔχοντες, τὰς κάρας ὑμῶν Νεομάρτυρες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύταις προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν θεὸν ὑμνοῦντες τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα.

Χαριν μεγίστην ἀπειλήφατε, Θεόθεν ἀθληταὶ γεναιότατοι, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ· κάρας ὑμῶν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἱαμάτων κρήνας σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνὴ θεοσύμφευτε καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστι Χριστοῦ, ταφέντες παναοίδημοι, τὸ θεῖον Σταυρὸν ὡς θώρακα κατέχοντες, ἀσεβῶν φρουράγματα καὶ μαρίαν στερρῶς κατεβάλετε, ἀθλοφόροι τετράριθμοι, πρεσβείας ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν τετράριθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοί, εὐφημίαις ἀσμάτων, Ἀγγελῆν, Γεώργιον, Μανουὴλ καὶ Νικόλαον. οὗτοι ἠθλησαν, μέχρι τομῆς καὶ θανάτου· οὗτοι στέφανον τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες, αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας τυθέντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ποθεῖντες οἱ νέοι Μάρτυρες, σπεύδουσι θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ πόθον μέγαν τε καὶ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκότες, αὐτοὶ ἑαυτοὺς προσήγαγον· τούτους οὖν καὶ ἡμεῖς, τοὺς τέσσαρας Νεομάρτυρας, ὡς θερμοὺς προστάτας ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς ἐνδόξους ὄντας Χριστοῦ δούλους, μιμουμένους σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ πρεσβείας ποιοῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ Ε.Ε. Ὁμολογίου μνήμην ἐπιταλοῦμεν πᾶσι Ἀγίοις· ἐνδοξοῦντας Νεομάρτυρας Ἀγγελῆν, Μανουὴλ, Γεωργίου καὶ Νικόλαον, τῶν ἐν Ρωμῇ τῆς Κρήτης μαρτυρησάντων.

Αἱς δύο σφραγίσαι δεῖται.

Ἐκθρόν καταβαλόντες εἰς οὐρανὸς ἀνέλθον.

Ὁμολογία ἀπο εἰκάδι αἱς δύο τέρας μαρτύρων αὐχένος.

Οἱ τέσσαρες οὗτοι Νεομάρτυρες αἶψα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἐν τῇ κόμῃ τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Κρήτῃ Ἐπισκοπῆς Λέμνης, Μάλαμπας, γεννηθέντας ἐν γυναικὶ Θεοσεβῶν ἐν τῷ κρυπτῷ μὲν ὁμολογούντων καὶ θαρραλευόντων τὴν ἐρηθισμένην πίστιν, ἐν τῷ φανερῷ δὲ παρουσιαζομένων ὡς Μωσαϊσθίων. Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Μανουὴλ καὶ Ἀγγελῆς υἱοὶ Ἰωάννου Ριζέπη, γνήσιοι κ. ε. ἀδελφοί, ὁ δὲ Γεώργιος υἱὸς Κωνσταντίνου Ριζέπη, καὶ ὁ Νικόλαος υἱὸς Ἰωάννου Ριζέπη· πάντες ἐκ λόγῳ συγγενεῖς, νέοι, πλούσιοι καὶ ἐπὶ ἀνδρεία διακρινόμενοι, κενυμένοι καὶ πατέρες τέκνων. Ἀπῆλθον δὲ πάντων τῶν προνομίων καὶ τῶν συσθεσιῶν τῶν ὀθωμανῶν ὡς ὑποκρινόμενοι τὸν Μωσαϊσθισμὸν, οὕτως φέροντες τελοῦντες, οὕτως ὑπὲρ τῶν ὀθωμανῶν παρνοχλούμενοι. Ὅτε ὁμοῦ τῷ ἔσχατῳ οἱ χριστιανοὶ ἦσαν τὰ ὅπλα κατὰ τῶν τυράννων τῆς αὐτῶν πατρίδος, τῶν Τούρκων, καὶ ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τότε καὶ οἱ θεῖοι οὗτοι Μάρτυρες συνατάχθησαν μετὰ τῶν χριστιανῶν καὶ ἀνδρείως ἐπολέμησαν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Μετὰ τριετὴ ὄρατος νικηφόρον ἀγῶνα οἱ χριστιανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύψωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Τουρκικὴν ζυγὴν, τῷ ἔσχατῳ· καταδραμασθέντες ὑπὸ τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπιδραμόντων ἐπικουρικῶν στρατευμάτων. Τότε ἀφοπλίζονται οἱ χριστιανοὶ καὶ πληθὺς γυναικῶν καὶ παιδῶν ἀπάγονται εἰς αἰχμαλωσίαν. Οἱ θεῖοι Μάρτυρες δὲ διασωθέντες ἐκ τοῦ πολέμου ἀνάμενον ἐν τῇ γενεθλίῳ αὐτῶν κόμῃ ἀναφανδὸν ἰλεῶν ἐκπληροῦντες τὰ αὐτῶν χριστιανικὰ καθήκοντα. Μετ' οὐ πολὺ ὁμοῦς ἐπειδὴ αἱ Ἀρχαὶ ἤρξαντο εἰσπράττειν τοὺς φόρους παρὰ τῶν ὑποδουλωθέντων χριστιανῶν οἱ ἅγιοι ἔσπευσαν πρῶτοι νὰ ἀποτίσωσι τοὺς αὐτῶν φόρους, ὅπως ἀπήρκεσε τοῖς ὀθωμανοῖς, οἵτινες τὸ μὲν πρῶτον διὰ θωπεσιῶν καὶ κολακειῶν προτρέποντο αὐτοὺς ἵνα ἀποτίσωσι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ ἐγκολπωθῶσι τὴν τῶν ὀθωμανῶν, εἰτα δὲ ἀπελπισθέντες περὶ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν κατήγγειλαν αὐτοὺς τῷ τότε Διοικητῇ τῆς πόλεως Ρωθύμνης Μιχαὴλ Πασῶ. Ὁ Διοικητὴς πληροφορηθεὶς ταῦτα ἐγένετο ἑξαλλος ὑπὸ τῆς ὀργῆς καὶ ἀποστείλας συνέλαβε τοὺς Μάρτυρας καὶ δεσμίους ἀπήγαγεν εἰς Ρωθύμνην· ἐνθα δι' ὑποστροφῶν καὶ κολακειῶν ἠγωνίσθη νὰ πείσῃ αὐτοὺς ἵνα ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Ἰσλάμ. Ἐπειδὴ ὁμοῦς οὐδὲν ἕτερον ἤκουεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἢ ὅτι «χριστιανοὶ ἐγεννήθημεν καὶ χριστιανοὶ θέλομεν ἀποθάνειν», ἔρριψεν αὐτοὺς εἰς αἰχμήν καὶ ὑπέβαλεν εἰς φορικὴν.

βασανιστήρια. Ἄλλ' οὐδ' ἡ εἰρηὶ ἐπὶ τὰ βασανιστήρια ἰσχύουσιν νὰ μετακείσῃσι τοὺς θεῖους Μάρτυρας, οἵτινες εἰς τὰς βασανιστείας καὶ πρὸς ἀπειλὰς ἀντίταττον διὰ «ἐκ προγόνων εἰς χριστιανοὶ καὶ ἀπαιτητοὶ ὑπὲρ Χριστοῦ θέλουσιν ἀποθάνῃ».

Βλέπων ὁ Διοικητὴς τὸ ἀμετάδιστον τῆς γνώμης καὶ τὸ ἐδραῖον αὐτῶν ἐν τῇ χρηστικῇ πίστει, καὶ οὐτε δῶρα, οὐτε ὑποσχέσεις, οὐτε ἀπειλὰ καὶ βασανιστήρια ἰσχύουσιν ἵνα μεταβάλωσιν αὐτῶν τὸ εὐσεβὲς φρόνημα, ἀποφασίζει ἵνα ἄρῃ τὴν ζωὴν αὐτῶν καὶ καταδικάζει αὐτοὺς εἰς θάνατον. Ἐκδοθείσης τῆς ἀποφάσεως, παραλαμβάνουσιν τοὺς ἁγίους οἱ δήμιοι, ἄγουσιν εἰς τόπον λεγόμενον «Μεγάλη Πόρτα τῆς Ρεθύμνης», καὶ ἐκεῖ ἀποκόπτουσι τὰς ἱερὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀναβοώντων τὸ «Κύριε ἐλέησον. Οὕτως ἡμαρτύρησαν οἱ Κρήτες οὗτοι Νεομάρτυρες, ὧν τὰ πάντα λείψανα πρὸς περιφρόνησιν καταλείφθησαν διαφὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ἄλλ' ὁ τοῦ θαύματος! οἱ ταχθέντες πρὸς φύλαξιν τῶν λειψάνων ὁδωμένοι ἔβλεπον καθ' ἑκάστην νύκτα φῶς πλανώμενον ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀντὶ τὰ ἐννοήσωσι τὸ θαῦμα, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἠθέλησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ δοξάσῃ τοὺς Ἁγίους καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν Θεόν, τοῦναντίον ἐπὶ μᾶλλον ἐσκληρύνθησαν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ καὶ βλασφημοῦντες τοὺς Μάρτυρας, ἀνείδιζον λέγοντες ἐν τῇ παρώσει τῆς ἑαυτῶν καρδίας, ὅτι κατὰ τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἵνα κατακάυσῃ αὐτούς!

Τὴν τρίτην τέλος ἡμέραν οἱ χριστιανοὶ τῆς πόλεως Ρεθύμνης ἀνιφερθέντες εἰς τὸν διερχομένον τοῦ Διοικητοῦ Μανουὴλ Παπαδάκη, ἐξήτησαν τὰ λείψανα τῶν Μαρτύρων παρ' αὐτοῦ, ὅστις λαβὼν ταῦτα παρὰ τοῦ Διοικητοῦ παρέδωκε τῷ Ἀντωνίῳ Πουρδούνη καὶ τῷ Γεωργίῳ Λαγῷ, οἵτινες μετ' ἄλλων τινῶν μετεκόμισαν ταῦτα μετ' εὐλαβείας εἰς τὴν ἐξωθεν τῆς Ρεθύμνης κώμην Περιβόλια, ἐνθα τὰ ἐνεταφίευσαν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὸ δὲ ἐκχυθὲν αἷμα καὶ τὰ ἱμάτια τῶν Μαρτύρων εὐλαβῶς καὶ μετ' ἐπιμελείας περιουνέλεξαν οἱ χριστιανοὶ καὶ διατηροῦσιν ὡς πολυτίμητα κειμήλια ποιοῦντα πάμπόλα θαύματα. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐνὸς ἔτους ὁ τότε προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Ρεθύμνης Ἰωαννίκιος ἐξέθαψε τὰ ἅγια λείψανα, καὶ τὰς μὲν Κάρας καὶ μέρος τῶν λειψάνων ἐναπεθεσαύρισε ἐν τῇ ἐν Ρεθύμνῃ ἐπισκοπικῇ ἐκκλησίᾳ, τὴν ἑτέραν Κάραν παρέδωκε Πλοκάργῳ τινὶ Ρώσῳ κομίσαντι ταύτην εἰς Ρωσσίαν, τὰ δὲ λοιπὰ λείψανα ἀπέστειλεν εἰς τὴν μεγαλόνυμον Μονὴν τοῦ Ἀρχαδίου. Οὐκ ὀλίγα δὲ ἔλαβον καὶ εὐσεβεῖς χριστιανοί, Κληρικοὶ τε καὶ Λαϊκοὶ ὡς θησαυρὸν ἀτίμητον διατηροῦντες αὐτά, αἵτινα καθ' ἑκάστην θαυματουργοῦσι παρέχοντα λάματα τοῖς μετὰ πίστει θερμῆς καὶ ζωῆς προστρέχουσιν καὶ ἐπικαλουμένοις τὸ ἱερὸν τῶν Μαρτύρων ὄμα. Οὕτω γὰρ εἶπε τινὲς καὶ δεξάειν τοὺς ἁγίους ὁ ἐν Ἀγίαις θαυμαστός Κύριος.

Ταῖς τῶν Νεομαρτύρων δὲ προσβίαις καὶ ἰκεσίαις καταβιβάζουσι καὶ ἡμεῖς ὁ Κύριος ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς, πανηγυρίσαι τὴν εὐαγγελίαν τῆς

Μεγαλομάρτυρος Πατρίδος ἡμῶν, καὶ κληρονομήσαι τὴν αἰώνιον βασιλείαν. Ἀμή.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκὼς Χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιήλ, οὐ κατίσχυσάν ποτε Λεόντων στόματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Νεομαρτύρων σου· ἐν χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχὰι τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ ψάλλουσαι· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πφλὸξ τοῖς τρισίν, ἔδροσίετο παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τοῖς Νεομάρτυσι δὲ ἡ παράνομος κατεφλέγετο ἔνοια· ὅθεν τὴν ἀπάτην, ὀρῶντες τεφρουμένην ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαίόμενοι τῷ σῷ οἱ Νεομάρτυρες, ὥστερ ἀνάλωτον περικείμενοι τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων ἀλγεινῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολούμενην, Ἀγνή προῦθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἁσπικτον, αἴγλην τῆς ἀρετῆς οὐσίας ἐνφθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Ἔτερος. Οὐ ἐλάτρευσαν.

Επὶ πέτραις θείας γνώσεως ἐρείσαντες, τὰς βάσεις Ἐνδοξοῦ, τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐχθρῶν μηχανήμασιν οὐ παρετρέπητε, ἀναμέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Φῶς ἀνέσπερον, ἀθλήσασι δι' αἵματος, ὑμῖν ἀνέτειλεν, καὶ εὐφροσύνη σαφῶς, ὑμᾶς διεδέξατο ὁ Νεομάρτυρες, ἀναμέλποντας. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Μεγαλύνομεν ὑμῶν τοὺς ἄθλους ἐνδοξαί, Νεομάρτυρες Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν Τυράννων, τὴν ἄδυστον, ὁφρὺν γὰρ κατεβάλετε, καὶ κατηγορήσατε τὴν τῶν δαιμόνων, παναοίδιμοι γενναίως.

Ανατίταλιν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἀρρήτω σοφίᾳ.

Βασηνέτων τυράννων τὴν δυσχάδεκτον μανίαν, οἱ νεομάρτυρες κατέβαλον, διαπρυσίως μελωδοῦντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανοήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Κύριον, ὥπερ ὄντως εἰ ἐκ τῆς Λάμπης, ἐνδοξοὶ μάρτυρες ἀνεβδών· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πητορεύειν μηδὲλως μελετήσαντες, οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες πνεύματος δὲ θεοῦ πλησθέντες ἐβδών· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν γενναίων τούτων Νεομαρτύρων, ὥραιώθησαν ἐν χάριτι, οἱ πόδες τρισυπόστατον φύσιν εὐαγγελιζομένων, καὶ θεοτόκον ἐμολογούντων· Εὐλογεῖται τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στιγὴς. Παῖδες εὐαγαῖς

Εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων πανήγυρις χαρμοσύνης ἐπεδήμησε, κόσμεν καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πιστεῖ τοὺς ψάλλοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ορθοῦντες πρὸς τὸν ἐκ παρθένου, ἐκλάμπαντα παραδόξως μέγαν ἥλιον, Μάρτυρες ἀήττητοι· φῶς ἐχηματίσατε, καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι, σκότος ἐλύσατε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν

οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς τοὺς γενναίους ἀθλοφόρους, Γεώργιον, Ἀγγελῆν, Μανουήλ τε καὶ τὸν Νικόλαον, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, δυνατοτάτους ἔχοντες, πόθῳ κραυγάζομεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονούντες ὁμολογούμεν σε Πανάμωμε· Τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ βασιλέα Χριστόν· διὸ σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ράβδον δυνάμεως θείας, τὸν σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβδών τῷ Χριστῷ οἱ ἀθληταί, οἱ τετράριθμοι· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιούχῳ, τῇ σῇ στεφανωθείμην χειρὶ, ἵνα πάντες σε ὑμνοῖς ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ρευστὴν οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες, δόξαν καὶ πλοῦτον Χριστέ, καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον εὐρόντες, αἰώνιον ἀγαθῶν κληρονόμοι, ἀξίως ἐν οὐρανοῖς ἐγένοντο.

Νεικηκότες τοῖς ἀθλοῖς, καὶ τῇ Τρισυπεστάτῳ Τριάδι παρεστώτες ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τοῖς εὐσεβεῖσι κατ' ἐχθρῶν, πᾶσι τε σωτηρίαν τοῖς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· Χαῖρε κούφη νεφέλη· Χαῖρε τρυπνὴ Παράδεισος Θεοῦ· πηγὴ ἱαμάτων ψυχῶν· Χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ προφήτης Δανιὴλ· Χαῖρε Μῆτερ Παρθένη· Χαῖρε ἡ πάντων Ἀνασσα.

*Ετερος. Εὖτα μὲν τῷ τῆς παρακαλῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράνιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἱ χορεῖται, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Εκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίσει τὴν ἀγίαν, Πανήγυριν ὑμῶν ἐορτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι καὶ σωτηρίαν Πανσεβάσμοι.

Πλουσίῳ Λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτεκνίον.

Φωνὴν σοι τοῦ θεοῦ Γαβριήλ, προσάγομεν, γεγηθέες Κόρη Πάναγνε· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη, Μαρτύρων, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, καὶ πάντων τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα, Παρθενομήτορ ἀπειρόγαμε.

*Εξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αδελφικῇ συνδούμενοι, τῇ στοργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ ἐν Ρεθύμνῃ μάρτυρες, Γεώργιος, Ἀγγελῆς τε, Μανουὴλ καὶ Νικόλαος, σὲ Χριστὲ δυσωποῦσιν, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς πιστοῖς, τρόπαια νίκης κατὰ βαρβάρων, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

*Ετερον ὁμοιον.

Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος, Ἀγγελῆς ὁ Θεόφρων, Νικόλαος Γεώργιος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχυί, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν ἀπίστων καθεῖλον· καὶ νῦν καθικτεύουσι, τὴν Ἀγίαν Τριάδα ὑπὲρ ἡμῶν· οὓς ἐν ὕμνοις ἅπαντες εὐφημοῦντες, παιδρῶς πανηγυρίσωμεν, τὴν σεπτὴν τούτων μνήμην.

Θεοτεκνίον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε, ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκλάψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως, ὅθεν σε θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τοῦ θεοῦ μητέρα, ἐν ἐκδυσάσει, Ἀγνὴ Θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τοὺς Αἰνους.

*Ἰστώμεν στιχ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια

*Ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ως γενναίου ἐν μάρτυσι, συνελθόντες μακάριε, Ἀγγελῆ τὴν μνήμην σου ἐορτάζομεν· καὶ γὰρ βασάνους ὑπέμεινας, καὶ αἷμα ἐξέχεας, δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, παρ' οὗ στέφανον εἴληφας· ὃν ἰκέτευε, ἐκ παντοίων ρυσθῆναι συμπτωμάτων, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Μανουὴλ τε τοῦ Μάρτυρος, ὡς ἀνδρείως ἀθλήσας, καὶ ἐχθροῦ τὴν ἐπαρσιν ταπεινώσας, τὴν θείαν μνήμην τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ βοήσωμεν. Νέε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ αἷμα κέχυκας τούτῳ πρέσβευε, ἐκ κινδύνων ρυσθῆναι πολυτρόπων, τοὺς τιμῶντάς σου τὴν μνήμην, καὶ σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Γεωργὸς ὥσπερ ἄριστος, Νεομάρτυς Γεώργιε, τὸ μικρὸν γεώργιον τοῦ σοῦ σώματος, σὺ καλλιέργησας ἄριστα, αὐτὸ τε κατήρδευσας, τῶν αἱμάτων σου ροαῖς, καρποφόρον τε ἔδειξας καὶ πολύγονον ἱαμάτων πληθυῖ καὶ θαυμάτων, τοῖς προσστρέχουσιν ἐκ πόθου καὶ προσκυνοῦσί σε ἔνδοξε.

Τὸν τῆς νίκης φερώνυμον, τοῦ λαοῦ καὶ ὑπέρμαχον, τὸν στερεὸν Νικόλαον εὐφημήσωμεν, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκε, τὴν πίστιν ἐκήρυξε, καὶ ἐνήθλησε στερεῶς, δι' ἀγάπην τοῦ κτίσαντος, ᾧ παρίσταται, μετὰ δόξης ἀπαύστως ἱκετεύων, λυτρωθῆναι ἐκ κινδύνων, πάντας τοὺς τούτον γεραίροντας.

Αἶψα. Ἥχος πλ. α'.

Λεύτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στη-
σάμεθα, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει, τῶν νέων Μαρτύρων. Οὗτοι
γὰρ οἱ ἀείμνηστοι, μηδὲν τῶν γητίνων προτιμήσαντες μόνον
δὲ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ὡς θυρεὸν πλουτοῦντες, βα-
σάνων κατεφρόνησαν, καὶ τὸν Χριστὸν γενναίως, θεὸν
ἀληθινὸν τοῖς ἀσεβέσιν ὡμολόγησαν, καὶ δι' Αὐτὸν τὸ αἷμα
προθύμως ἐξέχεαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες εἰπώμεν. Ἀθλη-
ταὶ τοῦ Χριστοῦ γενναϊότατοι, Ἀγγελῇ, Μανουήλ, Γεώρ-
γιο καὶ Νικόλαε, μὴ παύσητε πρεσβεύειν θεῷ, ὑπὲρ εἰρή-
νης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομεν σε Θεοτόκε Παρθένε . . .
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ὁ Ἀπόστολος προκείμενον ἥχος-δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖται τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ . . . Ζήτει Κυριακῇ ΚΖ'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν

(Ζήτει τὴν 9 Μαρτίου τῶν μ' Μαρτύρων).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον. Ποίημα Νικολάου Σταυράκη.

Τοὺς γενναίους μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ, τέσσαρας ἐν Κρή-
τῃ ὑπομείναντας καρτερῶς, τυράννων βασάνους καὶ χύσιν
αἱμάτων ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων πιστοὶ τιμήσωμεν.

Ἀνετυπώθη καὶ ἀποστέλλεται πρὸς πάντας τοὺς
φιλομάγτους καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανούς ἵνα ἐκ τῆς
προαιρετικῆς συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως αὐτῶν ἀ-
νεγερθῇ εἰκονοστάσιον ἐν τῇ ἁγίᾳ Ναῶ Ἁγίου Νι-
κολάου Χανίων πρὸς κοινὴν λατρείαν καὶ μνήμην.

